

**Posudek konzultanta
na rigorózní práci Mgr. Tomáše Tomšíčka
„Aktuální otázky trestního řízení
(problematika zrychlení řízení a odklony de lege lata a de lege ferenda)“**

Předložená rigorózní práce obsahuje 96 stran textu a je přehledně a logicky členěna do úvodu, pěti kapitol a závěru. Okruh použité literatury je mimořádně obsáhlý a zahrnuje i velkou řadu prací zahraničních autorů, a to dokonce z různých jazykových oblastí. Vnější úprava práce je velmi pěkná. Po formální stránce splňuje předložená rigorózní práce nesporně všechny požadavky na ni kladené.

Autor si za téma své rigorózní práce zvolil problematiku bezesporu velmi složitou a stále aktuální, která je nadto předmětem odborných diskusí, často kontroverzních.

V úvodních částech své práce se autor zabývá tendencemi v trestním procesu, které se objevují v posledních desetiletích a které zasahují rovněž vědu i praxi českého trestního práva procesního. Zejména se v této souvislosti důvodně zabývá požadavky efektivnosti a rychlosti řízení. S autorem třeba souhlasit v jeho výhradách proti tendencím nekriticky přejímat cizí modely a proti úzce pragmatickým leč nekoncepčním přístupům. Při analýze realizace požadavku rychlosti řízení velmi dobře a propracovaně působí kritické srovnání vybraných zahraničních právních úprav. Správný je ovšem v této souvislosti autorův požadavek, aby snahy po urychlení řízení nebyly ve svých projevech a důsledcích na újmu dosažení vlastního účelu trestního řízení.

Další část práce je věnována odklonům v trestním procesu. Velmi fundovaně je zpracována již úvodní partie o podstatě a smyslu odklonů. I zde autor provádí rozbor zahraničních právních úprav a srovnání názorů doktríny na odklony v trestním řízení a na jejich jednotlivé formy. Pečlivě a se znalostí věci je zpracován rozbor institutů podmíněného zastavení trestního stíhání, narovnání, odstoupení od trestního stíhání a trestního příkazu v českém trestním řízení. Autor zde komentuje souhlasná i kritická stanoviska, které k těmto institutům byla v literatuře vyslovena a zaujímá k nim vlastní názor, vesměs fundovaný. S jeho kritickými výhradami oproti pozitivní právní úpravě lze souhlasit.

V následující části své práce se autor podrobně zabývá institutem dohody o vině a trestu. Podrobně zde srovnává navrhovanou právní úpravu institutu s právní úpravou slovenskou. Autor zde zcela důvodně vznáší řadu kritických výhrad proti navrhované úpravě, a to jak v rovině obecně teoretické, tak i v rovině praktických aplikačních obtíží. Srovnání pak vyznívá ve prospěch úpravy slovenské.

V závěru své práce autor rekapituluje zásadní poznatky, ke kterým ve své práci dospěl a shrnuje své názory na možnosti dalšího zvýšení efektivity trestního procesu při zachování jeho základních demokratických principů.

Celkově lze předloženou rigorózní práci hodnotit jako zdařilou. Autor prokázal velmi hlubokou znalost zkoumané problematiky a jejích širších souvislostí, a to včetně praktických aplikačních problémů a obtíží. O tom svědčí fundované analýzy a komentáře. Velmi dobře a tvůrčím způsobem pracuje s literaturou a dalším pramenným materiálem a nevyhýbá se ani vyslovení vlastních stanovisek ke sporným otázkám, přičemž jeho stanoviska jsou vesměs plně akceptovatelná. Autor bezesporu prokázal schopnost samostatné odborné a tvůrčí práce. Po formální i po obsahové stránce je předložená práce rozhodně způsobilým podkladem pro obhajobu.

Při ústní obhajobě své práce by autor mohl vyjádřit svůj názor k absenci zákazu změny k horšímu v případě podání odporu obviněným.

Doporučuji, aby po úspěšné obhajobě a úspěšné rigorózní zkoušce byl Mgr. Tomáši Tomšíčkovi udělen titul doktora práv.

V Praze dne 17.4.2007

JUDr. Rudolf Vokoun, CSc.
konzultant